

НАЙБІЛЬШЕ ВПЛИВУ НА ЗРІСТ ЦІН БЕНЗИНИ в ЗСА має підвишка ціни на ропу з Саудівської Аравії, того „великого американського приятеля”. Як „приятелі” з Саудівської Аравії сприяли підвишку ціи, показує черговий „календар”: 18 грудня 1970 — 6 центів, 10 січня — 3 центи, 22 січня — 5 центів, 2 лютого — 3 центи, 9 лютого — 3 центи, 27 лютого — 3 центи, 12 березня — 2 центи.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Зворотний пункт

Події в Ірані і довкруги нього закономірно розвиваються до дальших ускладнень. Навіть найбільші оптимісти переконуються, що революція в Ірані, очолена Аятоллою Хомейні, далека від того, що потрібно народам Ірану, а ще далше від того, чого від неї сподівалися міжнародні ліберальні кола, які її так гаряче вітали.

ЗСА на чолі з президентом Картером робили все, що тільки було в їхніх силах, щоб допомогти зберегти хоч у якійсь мірі внутрішній лад в Ірані, вдержати його державну спаяність і мілітарну готовість у потребі боронити границі країни. Саме тим було умотивоване поступування американського уряду й особисто Президента, які вже понад п'ять місяців шукали доріг до звільнення протизаконно арештованих і триманих в ізоляції американських громадян, працівників американської дипломатичної і консульської служб. Притримання тих американських громадян само по собі було великим і нестерпним згальтуванням усіх законів і прийнятних норм, але Президент ухажував за скропльованою ситуацією в Ірані після революції і намагався допомогти її нормалізувати.

Однак заходи іранського уряду, а зокрема Аятолли Хомейні йшли в зовсім протилежному напрямі. І після остаточної відмови Хомейні перебрати американських в'язнів з рук ісламських терористів і передати урядові, щоб приспівити їх звільнення, президент Картер був змушений проголосити вже раніше заповіджені у такому випадку санкції. А проголошення санкцій напевно не облегчить завдань теперішніх керівних чинників в Ірані. Проголошення санкцій матиме важкі для Ірану наслідки як у внутрішньому, так і в зовнішньому відношеннях.

Очевидно, що ЗСА й надалі намагатимуться якнайкраще звільнити своїх громадян, тільки тепер уже уживатимуть гостріших і для Ірану значно болючіших засобів. Рішення президента Картера відносно санкцій проти Ірану становить зворотний пункт в теперішній „іранській кризі“, що на ділі є міжнародною кризою.

Сумерк танкової зброї?

У зв'язку з новими електронічними воєнними інструментами мабуть розпочався сумерк танкової зброї. Близька кар'єра цієї зброї тривала понад 60 років. Перший раз ужили її англійські війська у славному бою над річкою Сом в часі Першої світової війни. Коли ранком 15 березня 1916 року 49 із тих „машин смерті“ вирушили на німецьку фронтову лінію, то не лише заасочили вони німців зовсім не пригтованими, але й альянці, навіть англійці продуценти цієї зброї, були зовсім не пригтовані до дольшого життя і використання цієї зброї.

Перед Другою світовою війною ряд військових теоретиків, між ними тодішній полковник Шарль де Голь, створили нову воєнну танкову доктрину. Однак не всі штаби й уряди прислуховувалися до неї. Зате акцентували її гітлерівська Німеччина і на цій базі створила нову бойову тактику і зовсім нові форми розгортання і ведення воєнних дій.

Танкові бої Другої світової війни належать сьогодні вже до легенд. Але історія не забуває про них і про тих, що полягли в них. Без танків не було б кампанії генерала Роммеля в Африці, не було б танкової битви під Ель Аламейн. Особливо на сході мали місце битви великих танкових „сдінань“.

Червона армія, засвоївши собі тактику танкових боїв у Другій світовій війні, зробила танк основою своєї сухопутної бойової тактики. Сьогодні СРСР розпоряджає наймогутнішою танковою зброєю в світі. Але на цьому вона може дійти до прорахування.

У масовій продукції деяких країн є електронічні, термодинамічні й інші модерні інструменти, які у руках піхотинця з математичною точністю поразать танки навіть на відстань кілометра й більше. В бойовому літаку поле діяльності тих інструментів прямо необмежене.

Чи це не буде рішальний чинник в елімінації танкової зброї — покаже час. Не можна бо забувати, що дотепер завжди проти одного винаходу швидко конструювано противинахід.

Богдан Ребрик

„РОСІЯ ЗАВЖДИ БУЛА ТЮРМОЮ НАРОДІВ“

(1)

Нью Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Передаємо текст відкритого листа українського політ'язня Богдана Ребрика до англійця Деніса Мільнера, людини, — як виходить зі слів Ребрика, — проросійських поглядів, чи, може, західно-європейського комуніста або поплентача.

Богдан Ребрик відбуває 7-річне ув'язнення у Мордовських таборках за „антирадянську пропаганду та агітацію“, після чого жде його 3-річне заслання. Це його другий засуд. Вперше Ребрик був засуджений в 1976 році на 3 роки таборів.

„Відкритий лист до пана Деніса Мільнера, м. Ньюбері, Великобританія.“

„Пізнайте їх по їхніх справах“

Шановний Пана Мільнер, „Новое время“ ч. 18 цього року опублікувало Вашого листа. Прочаєте мене, але я не можу не зареагувати на нього. Справа в тому, що подібні листи радянський режим використовує для виправдання заподіяних злочинів проти свого народу й людства. Я розумію, що Ви виросли в такій чудесній країні, як Англія, хоч з листа випливає, що Ви її не любите, тому Вам не може навіть спасти на думку можливість тотальної брехні в державній пресі. СРСР — це зовсім інший світ, я б сказав більше — антисвіт зі своїми настановами і принципами. Наприклад: „Революційна класка“ створює державу, в якій саме поняття свободи, демократії, добра і зла набувають нового змісту.

Ця настанова відкриває широкі можливості для страхотливої демагогії і снікуляцій реторикою. Усі загальноприйнятні морально-етичні норми, усталені в процесі розвитку людського суспільства, з перших днів захоплення влади більшовиками в Росії, оголошені антистичними, буржуазними. Моральним визнане лише те, що сприяло зміцненню комуністичного режиму. Що є добром, а що злом — визначає партія, а народ повинен пристосувати своє життя до партійних настанов. Тут не уряд для народу, а народ для уряду. Героїстичний принцип „класової боротьби“ дозволяє режимові ділити народ на друзів і ворогів, чіпляти наліпки „ворогів народу“ будь-кому, якщо цього вимагають інтереси партії. Цей самий принцип дозволяє режимові й сьогодні називати терористів ангелами, а вчорашніх буржуазних паразитів і гнобителів народу —

(Продовження буде)

діловими колами. Радянська пропаганда не визнає півтонів. Визнають лише білі і чорні. У нас все добре, в них усе погано. Цей принцип лежить в основі всієї радянської політики. Щоб зрозуміти страхотливу суть режиму СРСР, небезпеку його лицемістерства, брехні й людоненавистства, треба володіти неабиякою проникливістю, або ж відчуття його „принципи“ на власній шкірі. Відома, що Кіров був вбитий за особистою вказівкою Сталіна. Це однак не перешкодило йому бути присутнім на похороні, зронити слізу „схорботи“ і сказати: „Дорогий Сергій Миронович, ми кланяємося до останньої краплі крові мстити ворогам соціалізму за твою смерть“! Хіба може зрозуміти цей феномен людини, що виросла в нормальних людських умовах та ще й в правовій державі! У цьому епізоді навіяні найогидніші пороки людського роду. Тут справжнє обличчя повторю, що існує в СРСР підзавою радянська влада. Крім цього, радянський режим — це абсолютна диктатура компартії, в ньому всі конституційні гарантії свободи перетворено на репресивно-законодавчу фікцію. Суспільство не живе тут своїм природним життям, його диктує йому партія. Наприклад. Якщо у людини ні кола, ні двора, а в кишені вітер свинце, він ніби ж має називатися бідним. Проте діяти такого висновку він не має права, він повинен почути, що на цей рахунок каже партія (навіть якщо він непартийний). Ну, а партія хоче, щоб народ був багатим, ось вона й каже людині, що вона багата! І їй одразу дихати легше! Або ж факт побудови соціалізму. В СРСР, як твердить комуністична партія, побудовано реальний соціалізм. А народ довідався про те з радянського радіо та газет. І не лише довідався, а й відчув. Бо досі він платив за один кілограм масла 2.50 карб., а надійшов довгоочікуваний соціалізм — і в 4.00 карб. заведеться вкладається. Народ почав був думати, що знову „вороги народу“ вивинають, а партія тут як тут, ні, каже, це соціалізм прийшов, тіштеся і не поспійте сумніватися. Окрім цього, СРСР — країна жорстокого національного гноблення і небаченої в світі експлуатації людини державою. Не можна мати об'єктивного уявлення про СРСР, не взявши цього до уваги.

Іван Кедрин

ЩО НАГАДУЄ СТОРІЧЧЯ „ДІЛА“?

Трохи смішно і трохи стидно, що автор цих рядків, який працював у львівському шоденнику „Діло“ від вересня 1923 до вересня 1939 (вибух Другої світової війни) дізнався про сторіччя того часопису від композитора й музиколога п. Осина Залеського („Свобода“ з 26-го березня ц. р.). У століття шоденника „Діло“... Треба бути вдячним Шановному Автору, що в одній невеликій статті він так влучно й правильно схопив характеристику того шоденника, назвав всіх його головних редакторів почавши від 1880 року (це як тижневик), почерез перерви, спричинені приходом до Львова шораз нових окупантів. Треба подякувати п. О. Залеському, що у тому самому нарисові він виразно виявив сентимент до „Діла“, яке справді користувалося повагою серед народу на протязі свого довгого походу до шляху, вкритому терням і колючками.

Очевидно, можна би присвятити цій темі цілий цикл статей, можна би й написати книжку, присвячену історії „Діла“ та різним аспектам, пов'язаним з його історією. Наприклад, треба пригадати, що в історії української преси були три часописи, три шоденники, які відіграли таку саму чи дуже подібну роллю: „Рада“, заснована Євгеном Чикаленком у Києві (1861-1929), „Діло“ у Львові, що постало як протиставлення народолюбського напрямку московськості до українського „Слову“ В. Дідицького, і „Свобода“ у Джерзі Сіті, спершу, як двотижневик, від 1921 року, як шоденник — єдина з цих трьох часописів, що пережила всі бурі й негодії й далі продовжує своє існування, як передовий часопис українства в діаспорі. „Рада“ у Києві, „Діло“ у Львові й „Свобода“ у Джерзі Сіті — в різних країнах і різних епохах, всі вони мали те спільне, що кожен із них був органом всеукраїнського ідеологічного характеру, кожен із них формував українську політичну думку, кожен із них був піонером і кожен з них стояв завжди за авесь час свого існування, на п'ятформі демократії.

П. О. Залеський правильно звернув увагу на величезні труднощі, з якими мусіло боротися „Діло“, труднощі характеру політичного, редакційного і матеріального. Для існування часопису, тим паче шоденника, потрібні три передумови: 1) свобода вислову, свобода друку, без такої вої свободи преса зводиться до пропагандного засобу панівного режиму, як ось масмо перед очима теперішньої совєтської преси, яка не виконує ні однієї основної місії преси: не подає ані інформації, ані її не коментує, а є тільки

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

З НАШИХ БУДНІВ

ЧОМУ МИ „ВИДВОРЮЄМО“?

В останніх роках в українській еміграційній пресі (а в тому і в „Свободі“) чимало пишуть про „видворення“ совєтських дисидентів та закордонних журналістів кремльським урядом. У більшості газет та журналів друкують це слово у лапках, але буває і без лапок. Чи справді це російське слово необхідне, неперекладне?

Заглянувши до тритомового Російсько-українського словника (Київ, 1968), знайдемо там російське слово „видворять, видворить“ (із позначкою „застаріле“ та „розмовне“, хоч, як бачимо, воно зовсім не застаріле) перекладені українськими словами виселити, виселити. Отже і в під'ярмній Україні слово „видворяти“ не уважається українським.

Чому ж і нам правильного українського перекладу не вживати? Нехай наші часті заяви про боротьбу з русифікацією української мови не будуть пустослів'ям, а справжньою, конкретною дією.

Редінг, Па
Анатоль Вовк

тичного руху) — мало свободу і відвагу критикувати також деякі політичні ходи президії УНДО. „Діло“ було органом Видавничого Спілки і не підняло безпосередньо партії УНДО, але тайна його поваги у суспільстві й його ролі була у тому, що члени Надзірної Ради „Діла“, Дирекції і Редакції одні з одними дружили, спільно обмірковували проблеми, дискутували, сперечалися, леліали завжди по лінії всеукраїнських, народних інтересів.

На сторінці 993 статтейної „Енциклопедії українознавства“ поміщена світлина редакції „Діла“ з 1926 року: Федь Федорів, Василь Мудрий, Роман Купчинський і Михайло Рудницький — ніхто з них вже не в живих, залишився тільки п'ятий на світліні автор цих рядків. А з пізніших редакторів відійшли вже у вічність Іван Німчук, Осип Боднарчук, — з живучих же журналістів, тісно пов'язаних із „Ділом“ живуть, славити Господа, Михайло Хом'як в Едмонтоні, Євген Зибілевич у Філадельфії, Анатоль Курдик у Вінніпезі, живуть же члени часописів конценру І. Тиктора — Я. Шав'як в Балтіморі, Заремба в Елісаветі (?) — і може ще дехто. Дивні часи, залишилися в них сліди в історії української культури і — сентиментальні спогади...

Коли я залишав гостинні пороги моєї тимчасової квартири в „санаторії“ п. Кефара при 7-й вулиці в Нью Йорку, — вклонившись доземно моєму найближчому сусідові, величавому храмові св. Юра, до мене прийшли попрощатися добрі друзі з Об'єднання Українських Письменників „Слово“... А один з них мовив такі слова:

— Честь-честю, Іване Степановичу: хоч і ви мені не вигадаєте на такого силача, що міг би Кетскіля ські гори перевертати, то все ж таки ви мусіли б взяти особисту участь в літературному вечорі вашого товариша й приятеля, Івана Григорівича Смоля, в Літературно-мистецькому Клубі, та й ще сказати декілька теплих слів про його багатогранну творчість!

На що я відповів йому ось що:

— Свята правда: бігме, мусів би, так вийшло мені не під силу. Ще до будинку Українського Видавничого Фронту, який зашкандибав би полезеньку, підніраючись палучкою, ніби крайовий пан радца, а, от, сказати кілька теплих слів про спокійного автора

„Неспокійної осені“ не дав би ради... Бо з тими лікарями й лікарнями виходять інколи всякі чудасії, вийшла одна така чудасія й із мною: здоров'я мені, Богу дякувати, „пофіксували“, так, що муха не сідає, а, от, голосок мені забавил! А такомо добром колезі, такій хорошій людині, такому талановитому автору, як Іван Григорівич, хотілося б не тільки тепле-дружнє слово сказати, але й заспівати йому гриме-многолітствіє, а то й навіть знану історичну пісню про цареву Єлисавету з Габсбургського роду зайнтонувати. Цю солову партію я, якщо пригадусте, колись, бувало, доволі успішно виконував по Союзіках, — а, ось, тепер заїснула голосова перешкода, та й її не можу...

У такій ситуації ч постанову підждавати з моїм публічним виступом аж до 60-літнього ювілею колеги-письменника Івана Смоля, який то ювілей вже не за Гантерськими горами, а в серпні-місяці цього року, дай, Боже, щасливо дочекається!

Може й до того часу голос мій озвучиться, а мої панове-лікарі врешті змилюються наді мною та й дозволить мені „зобачити з фляшкою“, — як кажуть наші дідки... Бо без цього навіть найславіший ювілей, не с, фактично, жадним ювілєсом!

І к е р

Ол. Пошиваник

НІНА І СВЯТОСЛАВ КАРАВАНСЬКІ У ЧІКАГО

(2)

(Продовження з ч. 77-го, 3-го квітня 1980)

„Українська Гельсінкська група не є те саме, що Український Національний Визвольний Рух, це щось... пізніше і новіше, яке з'явилося після того, як ми від'їхали. Українська Гельсінкська група — угруповання абсолютно легальне, яке оголосило про своє існування, назвавши себе „Громадською Групою Сприяння Виконання Гельсінкських Угод“. Якщо група збирає будь-які матеріали, про порушення прав людини чи нації, то вона прив'язує це до Гельсінкського заключного акту, поскільки у заключному Гельсінкському документі є розділ присвячений правам людини. Я не думаю, що Українська Гельсінкська група — це одне з тих об'єднань, яке в 70-х роках стали з'являтися на Україні, його особливості полягає в тому, що це абсолютно легальне угруповання. Український визвольний рух, згаданий тут у питанні, це є, очевидно, якесь нове угруповання...“

„Щодо позиції Української Гельсінкської Групи і питання виходу України із складу СРСР — точніше було б сказати, що то концепція самостійності України — це було б точніше щодо позиції принаймні Гельсінкської Групи. На питання створення і самостійності Української Гельсінкської групи: першою виникла в Союзі Московська Гельсінкська група. За дуже короткий час після її заснування виникла на Україні група під повною назвою: Українська Громадська Група Сприяння Виконання Гельсінкських Угод — українська група. Сама наявність у назві груп додатку Виконання Гельсінкських Угод і збіг

майже в часі появи цих обох груп, викликає тут в українців на Заході отаке питання про залежність чи незалежність Української Гельсінкської групи. Українська Гельсінкська група є абсолютно незалежним правовим, так би мовити, інструментом. Ні в жадному разі вона не є філіалом чи підвідділом Московської групи. Бачите, Московська група назвала себе Московською групою, вона не назвала себе російською групою, бо вона справді не є ані за своїм національним складом, ані тими задачами, які ставить під собою, вона не є національною групою. Очевидно, ця назва московського відповідає в зв'язку з тим, що основна діяльність групи, особи, які входять до її складу, живуть на території Москви. Багато з них вже заарештовано, перебувають у ув'язненні. Тут треба додати, що академік Сахаров не є членом якоїсь із Гельсінкських груп. Його діяльність фактично — автономна якоюсь мірою“.

„Програмові заложення Гельсінкських груп є ідентичні в тому полі, формально ідентичні в плані, що задача групи — вимагати від уряду виконання Гельсінкських угод, у розділі, який стосується прав — правового розділу Гельсінкських угод. За змістом своїх проблем, зміст матеріалів і проблем, які опинилися в центрі уваги Московської й Української Гельсінкських груп, вони виявилися не ідентичні тому, що ми висвітлювали ті проблеми, які цікавили з точки зору права й Гельсінкських угод саме нас українців. І якщо хтось з вас знайомий принаймні з першим і другим меморандумами Української Гельсінкської групи, ви побачите там проблеми суто українські“.

Крім Московської й Української груп, на території Совєтського Союзу з'явилися: Грузинська, Вірменська і Литовська. Грузинська група фактично розрозомлена. Вірменська знала сильної втрати; але все таки як-так продовжує своє існування. Очевидно, найбільш постраждалою є Українська група, але разом з тим, вона дуже активно, інтенсивно і рішуче поновлює свій склад за рахунок нових осіб, які зголошуються до участі в діяльності групи після того, як хтось виходить із складу групи в наслідок арешту“.

Ніна Караванська також коротко сказала, що Вячеслав Чорновіл перебував на засланні між Якутами в далекому

північному сході, де засилають і кримінальників і політ'язнів із усіх т. зв. республік, там всіх рахують за росіян. Для них, як не якут — то буде росіянин. Єдине, що Чорновол особисто рятус із тяжких прикостей, від нацькування, це його доброзичливість і вміння вступати в контакт із людьми та пояснити, хто він і чого він там.

Оце така дуже складна атмосфера отой недемократичної, багатонаціональної держави, яка дозволяє собі говорити про те, що в неї нібито розв'язане національне питання. У своєму слові, поет-письменник Святослав Караванський пробував додавати гумору — не раз присутні в залі залишалися сміхом. Щодо лікарського форуму тут, на якому він опинився, Караванський сказав, що він має право говорити, навіть має право не на золоту, то принаймні на срібну медаль, бо за всі роки ув'язнення, він має досвід лікарський, бо йому не раз доводилося самому лікуватися на засланні без медичної опіки. На просьбу, щоб Караванський сказав щось таке, що об'єднало б всю українську громаду, він пробував підійти до питання з різних боків та з гумором. І дав до розуміння, що нам усім потрібно, щоб ми навчилися бути різними, і об'єднаними.

Щодо перебування на волі, в свободі слова і думки, він сказав, що і там в СРСР він вільно думав і говорив — за те довелось і сидіти. В таборах люди вільніше говорять, чим на „свободі“ в Союзі — там їм гірше вже не може бути. Не раз люди дозволяють собі сваритися чи узивати „чекістів“, що на „свободі“ ніколи цього не зробили б. Він додав також, що майже всі, 250 мільйонів — це в'язні.

На питання приїзду ансамблю з України, він назвав це питання складним, суперечним, а відтак рішуче відповів: „Краще, щоб ми творили свої ансамблі тут, може не такі, але не набагато гірші будуть, як там. Вони їдуть сюди з пропагандою, щоб показати, що там усе добре“. Тоді додав: „Нехай приїжджають українські ансамблі, добре з ними поговорити, вони бачитимуть і там розкажуть про нас, або навіть можливо зможемо перекопати, щоб хтось із них тут залишився. Не хочу нікому накласти, але це моя думка — я знаю, що багато людей не хочуть, щоб сюди приїжджали... Треба вітати пропозицію Картера, щоб оминати наукові обміни із Союзом, але із Україною треба

тримати контакти. Треба туди писати, треба їхати. Коли хтось поїде, вигляд України їй не переконає, що там все добре, так, як нам кажуть“.

„Як виглядає українство по великих містах? Одеса, як і Київ та Харків, була одним із центрів українського культурного життя. Але сьогодні навіть ті, що в партії, українці їхні... але коли бачать, що українці, то їх усувають із виховних вищих позицій, усувають і замінюють росіянами. Ті, що були активними у 18-их роках були знищені. Зрусифіковано все — якась частина людей є українцями, є українська газета, в університеті є український відділ, є хлопці і дівчата — поети, є один викладач, є гуртки, є...“ Коли Караванський говорив про сьогоднішню Одесу в Україні, здавалось, неначе це мова була про маленькі українські центри в західному світі: Мілвокі, Гошен у ЗСА чи Ст. Кертеринс у Канаді чи Мені або Новий Ульм у Західній Європі.

„Очевидно, — далі сказав Караванський, — якесь українство там є, який там якась була свобода в Одесі... чому ж влада так боїться? Вони так боїться тієї групи української, вони боїться того руху і боїться демократії і свободи... Дати людям демократію, дати українцям можливість висловлюватися, там моментально буде якесь коло, навколо якого відбудуватиметься якась громадська думка... діло... Але в такій ситуації, коли все злякане, звичайно ніхто себе не виявить, не виявляв себе українцем — боїться“.

Щоб насвітлити екстрему й трагедію ситуації, Караванський розказав про болючий і гіркий власний досвід: „Я маю брата. Він каже: „У мене нема брата“. Він нічого не хоче мати з українством, він каже, що я йому зіпсував кар'єру — от у 60-их роках, як моя дружина ще не сиділа, він не хотів навіть із нею говорити. Він хотів поїхати до Риму, а йому відмовили — він був викладачем вищої школи, був обмін, була путівка, а йому відмовили — каже, через мене, очевидно, мою діяльність його кар'єра зіпсована. Він тепер не вважає себе ніким українцем. Найстрашніше — це режим, який тільки не було цього режиму...“

(Закінчення на стор. 4)

Христос Воскрес!

Веселих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

бажаю

Яго Блаженству Блаженнішому Йосифові, Главі Української Помісної Католицької Церкви, Високопреосвященним Владикам Українських Католицьких Єпархій у вільному світі, Всечеснішому Духовенству, всім нашим Прихильникам і Жертводавцям.

При цій нагоді пригадуємо, що померли на будову української церкви св. Андрія і мисійного осередку ім. Слуги Божого Митрополита А. Шептицького в Єрусалимі, можна переслати на нашу адресу — Rev. Casimir Rosko, Esq., Christ Child Center, 27403 Nazareth, Israel і також в ЗСА до „Самопоміч” — SAMOPOMICH, 2351 West Chicago Avenue, Chicago, Ill. 60622.

За злочини до цього часу померли, щиро дякую та подяку, що відправили кожній неділі Святу Літургію за наших жертвених Добрах.

Конференція Центральних Українських
Молодечих і Студентських Організацій
при УККА

влаштує

ВЕЛИКУ ЗАБАВУ

в суботу, 12 квітня 1980 р., о год. 8:30 веч.
в залі УНДому, 140 2-га Авеню в Нью Йорку

На забаві гратиме
оркестра „Червона Калина”

Весь прибуток із забави призначений на діяльність Конференції Молодечих і Студентських Організацій при УККА.

До численної участі всю Українську Молодь та Громадянство запрошує —

КОМПЕТ

Українська Православна Парафія
св. Андрія в Аддісон, Ілл.

запрошує все Українське Громадянство на

ВЕЛИКОДНІЙ ОБІД —
„ПИСАНКА”

в неділю, 20-го квітня 1980 року
після Служби Божої, о год. 1-й по пол.

в церковній залі

при 22 W. 347 Army Trail Road, Addison, Ill.

В мистецькій програмі буде висвітлений фільм —
ПИСАНКА — С. Новицького

З НАГОДИ ДЕСЯТИЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ
ПАРАФІЇ

постановлено протягом цілого року відсвяткувати цю
річницю наступними імпрезами:

- 3-го травня — ВЕСНЯНА ЗАБАВА МОЛОДІ.
- 11-го травня — ДЕНЬ МАТЕРІ — Братство св. Андрія влаштує обід.
- 15-го червня — ДЕНЬ БАТЬКА — пікнік школи св. Андрія.
- 13-го липня — ПІКНІК ПАРАФІЇ СВ. АНДРІЯ.
- 10-го серпня — ПІКНІК СЕСТРИЦТВА.
- 31-го серпня — ПІКНІК БРАТСТВА.
- 21-го вересня — ПІКНІК ЛІТИ МОЛОДІ.
- 4-го жовтня — КОНЦЕРТ В ДЕСЯТИЛІТТЯ ПАРАФІЇ СВ. АНДРІЯ.
- 15-го листопада — ДЕСЯТИЛІТТЯ ПАРАФІЇ СВ. АНДРІЯ — БЕНКЕТ-ЗАБАВА.
- 23-го листопада — РІЗДВЯНИЙ БАЗАР СЕСТРИЦТВА.
- 14-го грудня — ХРАМОВЕ СВЯТО — 10-тиліття Парафії св. Андрія.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬЮ ЙОРКУ

136 Друга Авеню, 2-й поверх
(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 11-го квітня 1980 року, о годині 7:30 веч.

МИХАЙЛО БОЙКО
„НА ЧЕРНЕЧІЙ ГОРІ АТОС”

Доповідь на підставі студій та особистих переживань,
ілюстрована цікавими прозірками.

ПРОВІДНА НЕДІЛЯ, 13-го КВІТНЯ 1980 Р.

Український Православний Цвинтар Церкви-Пам'ятника
св. ап. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВСЕЛЕНСЬКА ПАНАХИДА

за Батьків, Матері, Братів, Сестер наших і Тих, що життя своє віддали за правду і Церкву
Христову і Державність України та спочивають на цьому освяченому цвинтарі.

Год. 9:30 ранку — СОБОРНА АРХІЄРЕЙСЬКА БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ, яку очолить
Блаженніший Митрополит МСТИСЛАВ у послуженні Архiepіскопів МАРКА та КОН-
СТАНТИНА в допомозі оличного ДУХОВЕНСТВА.

Год. 12-та дня — СОБОРНА ПАНАХИДА коло Хреста-Пам'ятника на цвинтарі.

Год. 12:45 по пол. — після відправи Загальної Панахиди, початок відправ ПАНАХИД над
могилами.

У цій Всенародній Панахиді візьмуть участь всі військово-ветеранські організації,
а також молоді організації: ПЛЕС, ОДУМ, Ліга Православної Молоді, СУМ-А та інші при-
церковні організації, всі зі своїми прапорами.

Не забудьте зложити свій щедрий дар на будову дому Української Культури, що бу-
дується у пам'ять 1000-РІЧЧЯ ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ.

Консисторія Української Православної Церкви в ЗСА

Увага! Паркування авт та автобусів на терені нового майдку. В'їзд з Davidson Avenue.

Відділ СУА в Ютиці склав поклін
жінкам-героїням

„Я вийду сама проти бурі
І стану — помірєм силу”
Леся Українка

Так в постичній формі
змалювано Лесею Україн-
кою непереможний дух
українки, що його сповнені
вчинки дочок України, які
„самі з бурю міряли силу” і
не боялися глядіти у вічі
смерті.

Відділ Союзу Українок в
Ютиці, як кожного року, 23
лютого влаштував Свято в
пошану жінок-героїнь,
відзначаючи святочною
програмою пам'ять тисяч
українських жінок, які
вславилися героїчними
вчинками чи навіть віддали
життя в змаганні за
визволення України.

У програмі свята, яке
відкрила голова Відділу
СУА Ірина Запаранюк,
виступив Володимир
Літинський з Трою зі
сольоспівом. Він виконав
такі пісні: „Погасло сонце”,
„Як почуєш вночі”,
„Думку” і „Ліжся, море”,
аккомпанював мгр Зіновій
Савицький. З деклямаціями
виступили Христия Карпак
— „Поворот” Олени Теліги
— та Ксенія Антипів — „500
героїнь” Лесі Хрипавої.
Бандуристи — сестри Леся і
Таня Гурські із Сиракуз і
Михайло Халуца з Обори
виконали „Київський
вальс”, „Запорізький
марш” та марш „Україна”
— спів при супроводі
бандур; Михайло Халуца
виступив з мелодекляма-
цією уривків з поеми
Симоненка „Лебеді мате-
риства”.

У святочній доповіді
Володимира Смика, згаду-
ючи жінок-героїнь різних
періодів нашої історії,
ближче спинилася на
мучениць, тернистий доріж
життя сучасних героїнь —
учасниць Руху спротиву в
Україні, які живуть по-
геройськи на нашій
поневоленій Батьківщині і
на засланнях та ставлять
мужний спротив окупантові,
несучи тягар тюрми,
важких примусових робіт,
знущань, наруги. Вони
позбавлені побачення з
родиною та позбавлені
основних людських прав.

Ці новочасні героїні
вибирають щось важливіше
за вигідне життя: вони
вибрали захист Батьківщи-
ни, захист її духовних і
культурних цінностей,
захист людських прав та
право свободної думки і
особистості волі.

За таку сміливість
скульптор Алла Горська
заплатила життям в 1970
році. Галина Дидик і Дарія
Гусак після довгих років
заслання відійшли з цього
світу, а Ірина Сенік,
Стефанія Шабатура, Ірина
Стасів-Калинець, Оксана
Попович, Катруся Зариць-
ка, Оксана Мешко та багато
інших терплять по-
геройськи і не здаються.

Доповідка згадала про
тих українських мучениць,
яким пощастило побути
на волі та які невтомно
продовжують боротьбу за
українську справу. Надія
Світлична, Раїса Мороз і
Ніна Строката-Караванська,
члени Київської
Гельсінської групи, яка
була засуджена і відбула
чотири роки тюрми за те
тільки, що відмовилася
осудити свого чоловіка,
довголітнього (30 років)
в'язня советських катогр. А
було б так легко дістати
звільнення, так, як писав
Микола Руденко: „Так
просто все: напишеш каяття
І розбудиш право на
життя”.

Дуже інформативна
повідь пригадала всім, як
важко страждають українсь-
кі жінки, для яких
найвищий закон — Україна.

Ефективно прибрані
сцена, гарні обведені
чорною вишивкою програм
кі та дуже дбайливо
виконані усіма учасницями
окремі виступи на святі,
дали змогу нашій громаді
достойно і з повагою
відзначити Свято жінок
героїнь.

Організатори свята і
виконавці програми вклали
багато праці у підготовку
свята, але не дописала
публіка, тому самі напро-
шуються слова з Франка:

„Невже ж надармо стільки
серць горіло до Тебе
найсвятішого любов'ю,
Тобі офіруючи душу й
тіло”

Теодозія Савицька

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду,
ваших дітей з найстаршою,
найбільшою й найбагатшою
українською національною
установою поза межами
Батьківщини, якою є Україн-
ський Народний Союз, щоб
запевнити їм кращу будуч-
ність, в нашій громаді
у вільному світі нового сві-
тового члена!

175-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ
БЕРЕЖАНСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ

З'їзд

Б. ПРОФЕСОРІВ І УЧНІВ
на СОЮЗІВЦІ

З'їзд відбудеться

17 і 18-го травня 1980 року
на СОЮЗІВЦІ, відпочинковій оселі УНС

в Кетсхильських горах

з мистецько-розважовою частиною, бенкетом та забавою.

Проф. В. САВЧАК з Австралії, матиме ВИСТАВКУ КАР-
ТИН. Спеціальна зніжка для учасників З'їзду. Частина до-
ходу з продажі картин призначена на уфундування Кате-
дри Українознавчих Студій при австралійському універси-
теті.

Просимо ВЖЕ замовляти кімнати на Союзівці і зголошу-
ватися про всі інформації щодо З'їзду до Mr. M. JEJNA, 229
Cranbrook Dr., Rochester, N.Y. 14622.

Пассейк, Кліфтон, Патерсон, Ратерфорд
і околиця!

В суботу, 19 квітня 1980 р., о год. 6-й веч.
в приміщенні Української Централі
при 240 Госп Авеню, ПАССЕЙК, Н. Дж.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ОКРУЖНОГО КОМПІТЕТУ ВІДДІЛІВ
УНСОЮЗУ

до участі в яких запрошені й зобов'язані урядовці, пред-
ставники і конвенційні делегати наступних Відділів:

42, 64, 97, 134, 143, 182 і 394.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Вибір Президії.
3. Прийняття протоколу попередніх зборів.
4. Звіт устатуючої Управы Окружного Комітету.
5. Дискусія над звітами.
6. Удільнення абсолютної Управы.
7. Вибір Окружної Управы і Контрольної Комісії.
8. Удільнення та схвалення плану праці на 1980 рік.
9. Доповідь головного організатора
ВАСИЛЯ ОРИХОВСЬКОГО.
10. Різні справи.
11. Закриття зборів.

У Зборах візьме участь:

Василь Оріховський, головний організатор УНС
ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Іван Хомко, голова

Василь Марушак, секретар

Іван Бліха, касир

У сороковий день смерті
сл.п. Богдана Ореста
Комарницького

В суботу вранці, 26-го
січня, блискавкою рознес-
лася боліча вістка, що в
наслідок трагічного випад-
ку помер Богдан Орест (Да-
но) Комарницький, сту-
дент третього року Трент
університету в Пітерборо, Он-
таріо.

Доля остаточної при-
значення людини передчас-
но скосила молоденьке
життя багатонадійного ю-
нака, що розвивав свої Бо-
гом дані таланти в усіх ви-
мірностях. Вістка про його
смерть потрясла до глибин-
них низин усіх тих, що зна-
ли Богдана особисто. Він
був винятково симпатич-
ної природи, завжди усміх-
нений, товариський та за-
жди готов нести допомогу
іншим у формі доброго сло-
ва, діла, поради й підбадьо-
рення. Своїми „прикметами
характеру” придбав багато
друзів і приятелів, які тво-
рили своєрідну юнацьку ро-
дину в Торонті і далеко
поза Торонтом і Канадою.

Батьки Богдана пишали-
ся своїм улюбленим сином.
Він був для них джерелом
насолюди, радості й надії.
Вже з раннього дитинства
Богдан виявляв любов до
всієї своєї родини, українсь-
кого народу та пошану до
всіх людей. Данко побачив
світ 25-го липня 1958 в То-
ронті. Формальне навчання
почав в садочку при церкві
св. Миколая, де згодом за-
кінчив курси українознав-
ства іспитом зрілості. Був
активним членом Пласту і
обов'язки свої завжди вико-
нував сумлінно і щиро. По-
чаткову народну освіту здо-
був в українській школі при
католицькій церкві св. Йо-
сифа. Середню школу закін-
чив у відомій католицькій
школі св. Михайла. Згодом за-
писався на студії до Йорк уні-
верситету в Торонті, а про-
довжував їх у Трент універ-
ситеті в Пітерборо, де вод-
ночас мешкав у студентсь-
кому гуртожитку. Ввечері,
25-го січня, на сходах біля
мешкання стався йому не-
щасливий випадок, в наслі-
док якого Богдан зазнав
ушкодження мозку. Його
привезено до місцевого
шпиталю, де він помер на-
ступного дня, не відізнав-
ши притомності.

Тіло Богдана перевезено
до українського похоро-
ного закладу „Кардинал і

Св. п. Богдан
Комарницький

Син” в Торонті, де відпра-
влено Панахиду 28-го січня.
Сотні людей серед них ба-
гато друзів-молоді прий-
шли віддати останню пошану
улюбленому синові на-
шої громади. Обличчя при-
сутніх виявляли глибокі
переживання і невимовний
жаль в обличчій дійсності.
Серед багатьох присутніх
була численна родина Бог-
дана Ореста, що прибули з
далеких сторін Канади та
Америки.

В середу, 30-го січня, від-
правлено в катедрі св. Йо-
сифа жалобну Службу
Божу за душу дорогого
Данка, а згодом біля 200 авт
супроводили Відійшовшо-
го на вічний спочинок на
Парк Лавн кладовище.
Проєсія пройшла по-
при дім Покійного, а похован-
ня Данка біля його діда Д.
Комарницького, що відій-
шов у вічність у 1966 році.
При могилі прощали Бог-
дана друзі М. Ковальський
по-українському і Г. Кіль-
нер по-англійському. Обид-
ва накреслили високомо-
ральну характеристику Бог-
дана.

Після похорону відбула-
ся тризна, на яку запроше-
но всіх учасників похорону.
Тризна відбулася в залі цер-
кви св. Йоасафа. Поряд-
ком тризна керувала пані
М. Комарницька, дружина
дядька. Під час тризни про-
мовляли о. д-р Р. Даниляк:
студент М. Волощук; д-р Б.
Коваль з Нью Йорку; Д. Ся-
вако з Детройту, та мгр О.
Виницький від Фондації
Українських Студій при То-
ронтському університеті.
Всі промови розповіли про
виняткові якості характе-
ру Богдана Комарницько-
го та з сумом підкреслюва-
ли, що передчасне покли-
кання Данка в потойбічний
світ — це не лише трагічна й
болісна втрата для батьків
і родини, але водночас —
для всієї української спіль-
ноти.

Покийний залишив у гли-
бокому і невимовному смут-
ку улюблених батьків Ліді
Володимирівну Комарниць-
ких, брата Олеса, дві бабу-
ні та багато близьких і даль-
ших рідних тут і в Україні.

Окремо в Трент універси-
теті у каплиці було відпра-
влено Службу Божу за спокій
душі Покійного. За віднос-
но короткий час Богдан
здобув загальну пошану і
признав великого числа сту-
дентів і професорів цього
університету.

У сороковий день після
смерті Богдана відпра-
влялася в суботу 8-го березня
заупокійна Служба Божя в
катедрі св. Йоасафа.

Замість квітів на могилу
ніколи незабутнього їхньо-
го Сина Данка, батьки про-
сять скласти пожертви на
Катедру Українських Сту-
дій при Торонтському уні-
верситеті на адресу: Chair of
Ukrainian Studies Founda-
tion, 620 Spadina Avenue,
Toronto, Ontario, Canada M
5S 2H4 416 364-5940. Лис-
та жертводавців буде про-
голошена у пресі.

О.В.

На медичні
Темі

Лікарський довідник.

Книжка у твердій темно-зе-
леній обгорці із золотими бук-
вами роботи мистця МИХ. МИ-
ХАЛЕВИЧА. 336 сторінок.
Ціна 7.00 дол.

30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Мешканці стейту Нью Джерсі зо-
бов'язані 5% ставити податку

ЯК ПОВІДОМЛЯЄ МІЖНАРОДНА АМНЕСТІЯ з
головної квартири у Лондоні, Англія, у Парагвай
поліціянти вбили 20 селян і заарештували понад 300 осіб,
які протестували проти порушення їхніх прав. Міжнарод-
на Амністія запротестувала проти цих нападів порушень
основних прав людини і звернулася телеграфічно до
президента Парагваю Альфреда Стресснера з вимогою
дати негайне вияснення. Згідно з повідомленням, група
селян біля містечка Вілларія задержала пасажирський
автобус і вимагала, щоб водій завіз їх до столичного міста
Асунсьйон. Викликана водієм поліція заарештувала селян і
прідержала їх на допити.

ЗГІДНО З ДАНИМИ, ЩОЇХ ПРИЗБИРАЛА Міжнарод-
на організація праці в обширній студії, число працюючих
жінок у світі зросло з 344 мільйонів в 1950 році до 600
мільйонів в 1980 році, що становить одну третю всіх
затруднених осіб. Однак, як і в минулому, жінок дискри-
мується на місцях праці, вони одержують нижчі платні як
чоловіки, не зважаючи на такі самі або й вищі кваліфікації,
і їх перших звільняють з праці у випадку реорганізації чи
обмеженні у наслідок фінансових криз. Це діється навіть у
тих країнах, які перевели в життя антидискримінаційні
закони праці.

НІГЕРІЯ, ЯКА ДОСТАВЛЯЄ ДО ЗСА БІЛЯ 6 відсотків
всєї імпортованої нафти, підвищила ціну на бочку нафти
на 51 цент, тобто до 34 дол. і 72 центів. Раніше таку саму
ціну встановила Лівія, яка також імпортує нафту до ЗСА.
Нафту такої самої якості продає Альжир за 37 дол. 21 цент
за 42 - галлонову бочку. Підвищення ціни Нігерією
пришло у наслідок зменшення продукції нафти членами
Організації країн-експортерів нафти (ОПЕК). Економічні
аналітики твердять, що ціна на нафту зростатиме, не
зважаючи на те, що продукція в індустріялізованих
країнах викazuje постійний спад.

У ДВАДЦЯТЬ ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

бл. п. ОЛЬГИ ШУСТ

яка відійшла у Вічність 9-го квітня 1959 року

відправиться

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в середу, 9 квітня 1980 р., о год. 6:30 ранку
в церкві св. Юра в Нью Йорку, Н. Й.

Про молитви просить —
сн ВАСИЛЬ ШУСТ

ДНЯ 9-го КВІТНЯ 1980 Р., ПРИПАДАЄ
П'ЯТА БОЛІЩА РІЧНИЦЯ СМЕРТІ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
ЧОЛОВІКА, ТАТА, ДІДУСА І БРАТА

бл. п. проф. д-ра
Василя СтецюкаЗАУПОКІЙНІ ЛІТУРГІЇ
з ПАНАХИДАМИ

будуть відправлені

в церкві св. Юра в Нью Йорку;
в церкві св. ап. Петра і Павла в Джерсі Сіті, Н. Дж.;
в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.;
у Соборі св. Софії в Римі, Італія.

В непотішому смутку:

дружина — КВІТКА
сн — ЮРКО з дружиною КАТЕЮ
внук — МАРЧУК
сестри: МАРІЯ ПІДГОРОДЕЦЬКА
та ГАЛИНА з Родиною

В ЧЕТВЕРТУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Найдорожчого та Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСА та БРАТА

бл. п. д-ра МИРОНА
НИЖАНКОВСЬКОГО

буде відправлена

СВЯТА ЛІТУРГІЯ І ПАНАХИДА
в четвер, 17 квітня 1980 р., о год. 8:30 рано
в церкві св. Юрія Переможця
в Ошаві, Канада

Просимо спом'янути Покійного в Ваших молитвах.

Дружина — ВОЛОДИМИРА
Донька — ЛІДІЯ з мужем і дітьми
Брат — ЗЕНОН

В БОЛІЩІЙ Сороковий день відходу у вічність
Незабутнього МУЖА

бл. п. ЯРОСЛАВА
ХОРОСТИЛЯ

будуть відправлені

за спокій його душі

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

у вівторок, 15-го квітня 1980 року

в церквах:

св. Миколая, Торонто, Канада;
св. Димитрія, Торонто, Канада;
св. Івана Хрестителя, Оттава, Канада;
оо. Василіян, Варшава, Польща.

В цей день просить Рідних, Друзів і Знайомих про молитви
за спокій душі Дорогого Покійного —

Н. І. С. КАРАВАНСЬКІ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

Хор „Сурма”, під керівництвом Василя Трухлого. Акомпанює Надія Савин.

Святослав Караванський, поет і письменник, колишній політв'язень ССРСР, читав доповідь на Святі Шевченка в Чикаго

Володимир Луців, соліст-бандурист із Англії, на гостинному виступі в Чикаго.

Цей вечір Лікарського Товариства розпочався з привітання та промовами. Тут були духовенство українських Церков: Православної, Батистської і Католицької, представники українських організацій та установ. Д-р Харкевич у своїй промові відзначив лікарів, що разом з українським народом боролися та віддали своє життя в здобуванні волі Україні і самостійності.

Д-р Наталя Григорчук прочитала три вірші Святослава Караванського. У дуеті, Рута Ріпська при фортепіані й д-р Василь Трухлий на кларнеті, виконали пару точок класичних творів.

Між точками виступів Ніна Караванська відійшла від свого стола, обійшла залу та особисто привітала з кожним присутнім на цьому вечорі.

У першій частині вечора, Святослав Караванський прочитав два свої вірші: „Парус білий” та „Женитись...” Він згадав, що збірник його поезій є в друку. Ось маленький уривок життєрадісного одного вірша Святослава Караванського, написаного на закланні у відповідь на листа до нього. Цей вірш також буде повністю у збірці поезій Караванського:

„Женитись — це щодня смачний обід,
Це чиста сорочка і хустина,
Це, де не глянеш, рук жіночих слід
І, як закон, щопару літ — хрестини!”

Шевченківські святкування в Чикаго з доповіддю Караванського відбулися в неділю, 9-го березня, в аудиторії школи Лейн Технік, в присутності коло 600 осіб, із різноманітним мистецькою програмою та святочинним словом, виголошеним поетом-письменником Святославом Караванським.

На цьому святі виступив чоловічий хор „Сурма”, гордість українського Чикаго, під диригентурою д-ра Василя Трухлого і фортепіанним супроводом Надії Савин. У двох виступах, хор виконав „Заповіт”, „Улиши Господи”, „Хор браців”, тенорове сольно Ярослава Головака, і „Прометей”. Монтаж „Дума про волю у поемах Т. Шевченка”, підготовлений Ромою Турянською, дуже ефективно і вміло прочитали студенти вищих шкіл Галина Левуня, Ірина Ткачук і Петро Галаза.

Струнний секстет ім. С. Людкевича, в складі: Євген Гратович — скрипка, Володимир Чижик — скрипка, Михайло Голяк — скрипка, Кеннет Гуменний — чельо, Роман Андрушко — бас, Надія Савин — фортепіано, виконали український класичний твір.

Соліст-бандурист Володимир Луців з Англії, у рідкісному виступі в ЗСА, зокрема в Чикаго, на святі Шевченка при супроводі бандури виконав „Думу про Україну” і „Встає хмара з-за Лимуна”.

Милою несподіванкою був виступ-дебют на терені Чикаго соліст-сопрано Ларисі Сприкут. Лариса Сприкут прийшла до ЗСА щойно кілька місяців тому — вона закінчила одеську консерваторію та виступала в більшості і менших культурних центрів УССР. (За цей виступ Ларисі Сприкут належить ще признание, бо хоча дві години перед виступом вона мала високу гарячку була під лікарською опікою, однак не відмовила виступу) Під акомпанюванням на фортепіані Ерин Куялас, Ларисі Сприкут виконала „Ой піду я межі гори” Кос-Анатольського та арію Йолани з опери „Міляна” Майбороди.

Хор „Сурма”, крім згаданих точок, також проспівав пісню „Грай, бандуро”, присвячуючи її Святославу та Ніні Караванським.

Святослав Караванський у своєму святоточному слові говорив про звичайні, майже буденні слова Шевченка та підкреслював силу цих слів. Ці буденні й сильні слова Шевченка довели до духовного відродження українського народу. „Кожний народ у світі висуває більших синів свого народу. У кожному народі завжди є один, якого найбільше шанують. У американців є Вашингтон — забере у американців Вашингтона і не буде американців... В українців такою людиною є Тарас Шевченко. Коли жив і писав свої твори Тарас Шевченко, український народ був розбитий і жив у складі чужих держав, в австрійській, російській, польській, чеській, мадярській, румунській.

Коли Шевченко творив, не всі українці знали, що вони українці. В Австрії, в Галичині називали себе русинами, в російській імперії називали себе малоросами, і нас називали і ми себе називали малоросами, халлами. У інших містах називали себе карпаторосами і навіть не знали, що вони українці. Коли почав писати Шевченко, то мова — проста мова, якою він писав, дійшла до малоросів, до русинів, до карпаторосів, і кожне з них зрозумів, що та мова, якою пише Шевченко, є його рідна мова. Саме від цього, від Шевченка, почалося національне почуття, відродження. Тому, забере від нас Шевченка і ми далі будемо русинами і малоросами. Шевченко мав підготовлену дорогу Сковородою, Котляревським та іншими тоді відважними українськими письменниками. Але якщо вибрати із українців одну людину, то Шевченко стоїть між усіма найвище... Учтитеся, брати мої! Мені однаково, чи буду я жити в Україні, чи ні!...” зачитав опісля Караванський... Які прості й сильні слова, сильні думки. Ми їх читали, наші батьки читали, читатиме після нас багато поколінь слова українського національного пророка Тараса Шевченка.

На кінець програми всі присутні заспівали український національний гімн.

Відбулися загальні збори осередку СУМА ім. 30 червня в Йонкерсі

В неділю, 10-го лютого, в Українському Народному Домі в Йонкерсі, Н.Й., відбулися загальні збори осередку СУМА ім. 30-го червня.

52 члени осередку були присутні. Друг М. Зварич, уступаючий голова, відкрив збори суміським кличем „Честь Україні — готов боронити”.

До президії вибрано: голову — Д. Мотрука, О. Шура та М. Бурчака. Також вибрано як почесного члена президії друга К. Василя, представника Крайової управи СУМА.

Привітти на збори надіслали: Федеральна Кредитова Кооператива СУМА — Л. Футала; 7-ий Відділ Української Народної Помічі — А. Стахів; голова Відділу Бувших Вояків УПА — М. Климок; голова ОЖОЧСУ — М. Кулиничка; голова ООЧСУ В. Віток; Відділ УККА — М. Сидор; Відділ Провидіння — М. Терлецький; Український Лещетарський Клуб — П. Дуда; Український Народний Дім — В. Козіцька; Школа українознавства — М. Бурчак; організація „Бін-го” — В. Коцур, старший. Номінаційна комісія вибрана в складі: голова — І. Зварич; члени — Р. Юзевич, М. Козіцька, Н. Невмержицька, М. Лотоцький. Далі звітвали члени уступаючої управи, після чого були запити. Голова номінаційної комісії І. Зварич прочитав листу кандидатів до управи і їх вибрано одностайно.

Управа вибрана осередку СУМА в Йонкерсі в такому складі: голова — М. Футала; заступник голови — М. Лотоцький; секретарі — В. Барна і К. Іванів; керівник

дружнників — Р. Яздейчук; фінансовий — В. Коцур, молодший; фізично-виховний — В. Шур; зовнішні зв'язки — Б. Шашкевич; преса — Я. Палилик; члени — В. Кухтенко, Н. Іванків, І. Зварич, В. Сидор, С. Палилик, О. Даніко; булава — М. Козіцька; головні виховники — М. Бурлак і Н. Невмержицька; батьківський комітет: голова — М. Терлецька; члени — М. Барна, В. Бек, А. Стахів, О. Шур, С. Шульган, В. Уздейчук; Контрольна комісія: голова — М. Зварич; члени Я. Кіцюк, С. Шульган, молодший; товариський суд: голова — Н. Невмержицький; члени М. Бадарак, В. Коцур, старший; Корнель Василік, представник Крайової управи СУМА, склав ширі граюльці нововибраній управі та побажання багато успіхів у виховній праці. Також в своєму слові до загальних зборів друг Василік підкреслював, що в нашій поневоленій Україні тепер триває „третя світова війна”. Ця війна не у фізично-збройній формі, але у формі духовної війни. Тому тепер, як ніколи перед тим, треба ставити виховну мету нашої молоді над усім іншим. Ця мета і „духовна війна” нам допоможе в здобутті волі для поневоленого українського народу.

На закінчення загальних зборів нововибраний голова М. Футала дякував за довіру та просив уступаючих членів управи і нововибраних та всіх учасників зборів про співпрацю.

Присутні на зборах відспівали на закінчення український національний гімн.

Я.П.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

ФІЛЬМОВА ПРОДУКЦІЯ ЯРОСЛАВА КУЛИНИЧА
Повідомляємо наше Громадянство, що даємо очікуваний фільм

„УКРАЇНА в ОГНІ”

який охоплює минуле України — від княжої доби до сьогодні — знаходиться в кінцевій фазі продукції.

„Україна в огні” розкриває перед глядачами голокост українського народу, багаторічний охоплюючий період між II і II світовими війнами: масові переслідування, страсті голоду, кай і післявоєнну епопею.

Цей фільм буде серед чужинців найкращою пропагандою української історії і величчя її народу. Для завершення фільмування, потрібні додаткові фонди. Просимо наше Громадянство, оцінити вагу цього фільму і щедрими пожертвами допомогти нам випустити цей фільм у широкий чужинський світ.

Імена жертводавців будуть відзначені у фільмі. Пожертви просимо висилати на адресу: FILM FUND FOR „UKRAJINA V OHNI”, No of Account 8308, Self Reliance (N.Y.) Federal Credit Union, 108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003.

Нема то як на

СОЮЗІВЦІ

ОСЕЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Найкраще місце відпочинку і вакацій в Кетскильських горах біля м. Кергонсон, Н. Й.

Замовляйте місця завчасу на: КІМНАТИ — на незрівняний вакаційний поїзд на СОЮЗІВЦІ!

Гірська природа, відновлені кімнати, домашня кухня, 8 тенісних кортів, відбаванкові площі, олімпійського розміру басейн, мистецькі і розважальні імпрези, забави та багато інших угоджень.

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР

для ХЛОПЦІВ і ДІВЧАТ у віці 12-18 р.
21-го червня — 2-го липня 1980 р.

ДИТЯЧИЙ ТАБІР

(від 7-11 р.)
ХЛОПЦІ від 21-го червня — 5-го липня 1980 р.
ДІВЧАТА від 5-го липня — 19-го липня 1980 р.

КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА

від 20-го липня — 9-го серпня 1980 р.

КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ

від 10-го серпня — 23-го серпня 1980 р.

Ім'я,

прізвище

Адреса

Замовлення висилати:

Ukrainian National Association Estate
Kerhonkson, N.Y. 12446 Тел.: (914) 626-5641

Зимовий балъ Товариства Українських Інженерів у Детройті

Дебютантки, ескорти й управа відділу ТУІА на Зимовому балю. Перший ряд (зліва на право): опікунка дебютанток Ірина Сенік, Татяна Масик, Соня І. Дяків, Марта Д. Ременюк, Марічка Л. Никифорук, Любомира Л. Перташук, Маріна Л. Закала, Лілія Н. Бута та Зірка Козак — опікунка; другий ряд: Рашел Яниш, Марія Балтарович, Юрій Рostenko, Орест Швайкун, Євген Никифорук, Мйрон Серафим, Марко Терпиляк, Орест Огар, Марко Лісківський, Квітослава Швайкун, Христина А. Бойчук; третій ряд: аранжер Євген Кордуба, Данило Бабій, Антоній Вітек, Петро Ворик, Михайло Сніжик та Ігор Козак — голова Відділу.

У Воррені поблизу Детройту в приміщенні Українського Культурного Осередку 9-го лютого відбувся Зимовий балъ детройтського відділу Товариства Українських Інженерів Америки. Така імпреза кожнорічно припадає в карнаваловий час і на неї чекає українська громада метрополії Детройт, сусідньої Канади і міжучасних стейтів. Головною програмою балю були традиційна презентація дебютанток і виступ ансамблю „Луна” — дві атракції, які вітаються широкою популярністю.

Баль розпочався вечерею. Голова детройтського відділу Т-ва мгр Ігор Козак, вітаючи гостей, зазначив, що Зимовий балъ 1980 року має особливе значення для Товариства і громади. Це перший раз, що такий баль відбувається в приміщенні Українського Культурного Осередку і то в час, коли відділ саме роз-

починає 30-ий рік свого існування. Тому цей баль і презентація являють з себе ювілейну імпрезу і є доказом ролі зорганізованого українського інженера-професіоналіста в суспільно-м житті української громади.

Після вечери відбулася презентація дебютанток. Цю програму вів інж. Євген Кордуба, який по короткім зверненні до гостей і особливо до дебютанток представив молодих панянок, виголошуючи назви їхніх шкіл, освіти, замилування і пляни на майбутнє. Слудував перший вальс дебютанток з їхніми батьками, а відтак — з їхніми товаришами завави. Танцювальна площа вкінці заповнилася загальними танцюваннями, яким кінець прийшов аж над ранком. Задоволені гості, яких було приблизно 320 осіб, у тому численні молоді, залишали балева залю з карнаваловими вра-

женнями і споминами приємно проведених хвилин із приятелями і знайомими.

Як в минулому, так і цього року Зимовий балъ ТУІА на терені Детройту був успішною імпрезою. До успіху причинилося приміщення Українського Культурного Осередку, гостинна обслуга якого і смачна вечеря задовольнила всі сподівання, оркестра „Веселі часи” з Чикаго виконали ефективно підбраного репертуару, і врешті виступ ансамблю „Луна”, — що його завжди ентузіастично вітас публіка, — з співом і презентацією.

За добру організацію імпрези подбали Балеви комітет і п-ні Ірена Сенік з її опікою над дебютантками і опрацюванням усіх подробиць, пов'язаних із дебютом. Чистий дохід із балю призначений на цілі середнього і вищого шкільництва.

Учасник

Ньюйоркська „Думка” співає в Гамільтоні

В просторій залі Могавк-коледж в Гамільтоні в Канаді на концерт в пошану Тараса Шевченка 23-го березня зібралося коло трисот осіб, а в тому чимало молодих людей. Для Гамільтону, де легше привабити публіку на бенкет, така фреквентція дуже задовільна й у цьому, безперечно, заслуга хору „Думка” під диригуванням С. Комірною. Журба управи Відділу Комітету Українців Канади під головуванням Б. Кульчицького була даремна, бо дефіциту не було.

Цим разом мабуть відбу-

лося чи не найкраще вшанування Пророка України за всі минулі роки в Гамільтоні. Під великим портретом Тараса Шевченка в молотому віці діти місцевої „Рідної Школи” продеклямували „Поклін Тарасові”, чим настільки відповідно глядачів.

„Заповіт” Вербицького, що його рідко виконують хори на нашому терені, у виконанні хору „Думка” прозвучав урочисто й святково.

Глибока доповідь проф. Рослицького про вплив пе-

чаті духа Шевченка на відродження української нації дала присутнім документальний перегляд, а для багатьох була до певної міри ревеляцією. Тому, що Тарас Шевченко для всіх нас без винятку є національним Пророком, лише було не вставляти в той першорядний виклад дат „проголошення самостійності”. Прелегент виписав лише два акти, тож частина слухачів могла почуватися дитиною, що двох інших, а може і трьох, актів проголошення самостійності України доповідь не згадала.

Музичні точки концерту: композиції Ревуцького, Іконника, Лисенка, Кистастого, Мейтуса, Людкевича, Давидовського, як у виконанні хору, так і сольо-спіси співачки Марти Козольської-Мусяйчук, всі були першорядні. Фортепіановий супровід: Е. Палій. Помістиському деклямувала пані Кириченко, тому безсмертні поезії Шевченка знаменито доповнили добре тематично продуману програму вечора. Цілість концерту заглибили у кожного незатерте враження.

Український Гамільтон пошанував Великого Шевченка.

О. Х.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ впашовує

П'ЯТНАДЦЯТИ КРАЙОВІ КРУГОЛЬНІ ЗМАГАННЯ

в суботу і неділю, 24-го і 25-го травня 1980 року в Лятроб, Па.

Гарантовані нагороди для жінок і чоловіків.
Для чоловіків — 1-ша нагорода \$500.00; 2-га — \$300.00.
Для жінок — 1-ша нагорода \$200.00; 2-га — \$100.00.
ЗМАГАННЯ
Мусить бути членом Українського Народного Союзу.
Правила турніру за ABC and WIBC Moral Sanction.
Lincoln Lane, Route 30, East, Latrobe, Pa. 15650
(412) 539-1991
ДАБЛІ і СІНГЛІ — 24-го травня, ДРУЖИНОВІ ЗМАГАННЯ — в неділю, 25-го травня 1980 року.

НАГОРОДИ І БЕНКЕТ

Неділя, 25 травня 1980 р., год. 7:30 веч.

Derry Ukrainian Society
315 Dorothy Street, Derry, Pa. 15627

- Нагороди будуть роздані під час бенкету.
 - 16.00 дол. від особи —
 - Обід — перекуски — забава.
 - Зголошуватися прошу завчасу.
 - Речень зголошень до 1-го травня 1980 року.
 - Запрошується до участі всіх членів в ЗСА і Канаді.
 - Аплікації можна одержати у секретарів всіх Відділів.
- BOWLERS HEADQUARTERS: Sheraton Inn, Route 30, East, 100 Sheraton Drive, Greensburg, Pa. 15601, (412) 836-6060
За дальніми інформаціями прошу писати до:
Helen B. Olek, National Bowling Tournament Committee, 7644 W. Rosedale Ave., Chicago, Ill. 60631, (312) 631-4625.
Andrew Krinock, 15th Tournament Chairman, 927 Main Street, Latrobe, Pa. 15650, (412) 539-7792.
Betty Mrozinski, 15th Tournament Secretary, 209 Shade Street, Derry, Pa. 15627, (412) 694-8054.
Ukrainian National Association, P.O. Box 76, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303, (201) 451-2200.

КОЛИ ПОДорожуєТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- чи КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

акцидентова грамота

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ARKA Company
STRAITMENT 1768
48 East 7th St.
Т. 98 3-3850, New York, 10003

АРКА відкрита щоденно від 9-ої год. рано до 6-ої год. веч.; в неділю до год. 2-ої по пол.

Д-р Лука Луців:
ВАСИЛЬ СТЕФАНІК
ОПЕВЕР Українською
ЗЕМЛІ
Ціна — 8.00 дол.
Замовляти:
SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07308

РІЗНЕ

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на цвинтарях са. Андрія в Бавид Бруку і са. Духа — відомослідна фірма

К. М. КАРДОВИЧ І
ВОЛОДИМИР БЕЛЯНСЬКИЙ
CONSTANTINE M. KARDOVICH
WALTER BIELANSKI

CYPRESS HILLS MONUMENTS
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (212) 277-2332

Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по полудні, в неділю 10-4 по пол.

На бажання і для вигоди клієнтів, радо заїдемо до Вашого дому з проєктами і порадами.

Журнал
„Лінійний Листок Іллі”
видає: Врхатова Са. Пророка
я Предсвіті Іоана
помічте аперше:

1. ЗВЕРНЕННЯ В. МОРОЗА ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДИ У СВІТІ
2. Скарб Гетьмана П. Полуботка
3. Та інші опити.

Ціна: \$1.50
замовлення висилати на адресу:

SLOVO Publishing Corp.
77 St. Marks Pl.
New York, N.Y. 10003

HELP WANTED FEMALE

ШУКАЮ ЖІНКУ
до опіки дво-річної дитини.
в мене в хаті у Кейсі, Н. Й.
Тел.: (212) 672-6507

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegion 4-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED
Обслуга ЦІЛА І ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоро-
нами на цвинтарі в Ванді
Брукс і перенесенням тіл
з різних місць похоро-
н.

801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

SINKOWSKY FUNERAL SERVICE

3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475

191 Avenue „A”
NEW YORK, N.Y. 10009
Тел.: 674-3630
Директор **ІОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ**
Заміду власнотуванням по-
хоронів в каліфорні, поло-
ських в кожний район
міста. Похорони по міні-
мальних цінах.